

Consequently, these days are recalled and observed in every generation: by every family, every province, and every city. And these days of Purim shall never cease among the Jews, and the memory of them shall never perish among their descendants.

וְתִכְתַּב אָסָטֶר הַמֶּלֶכה בַּת־אֲבִיחַייל וּמֹרְכָּבי הַיְהוּדִי אֶת־כָּל־תְּקַפָּה לְקָם אֶת אֶגֶּרֶת הַפּוּרִים הַזֹּאת הַשְׁנִית:

Then Queen Esther daughter of Abihail wrote a second letter of Purim for the purpose of confirming with full authority the aforementioned one of Mordecai the Jew.

וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־הַיְהוּדִים אֶל־שְׁבֻעַ וּשְׁנָרִים וּמֵאָה מִדְיָה מֶלֶכְתָּה אֶחָשְׁוּרֹן
דְּבָרֵי שְׁלוֹם וְאֶמֶת:

Dispatches were sent to all the Jews in the hundred and twenty-seven provinces of the realm of Ahasuerus with an ordinance of “equity and honesty”:

לְקָם אֶת־יְמֵי הַפּוּרִים הָאֱלָה בְּזַמְנֵיכֶם כַּאֲשֶׁר קָיָם עַלְיָהֶם מֹרְכָּבי הַיְהוּדִי וְאָסָטֶר
הַמֶּלֶכה וְכַאֲשֶׁר קָיָמוּ עַל־גְּפָנֵיהם וְעַל־זָרְעָם דְּבָרֵי הַצְּמָות וְזַעֲקָתָם:

These days of Purim shall be observed at their proper time, as Mordecai the Jew—and now Queen Esther—has obligated them to do, and just as they have assumed for themselves and their descendants the obligation of the fasts with their lamentations.

וּמְאָמֵר אָסָטֶר קָיָם דְּבָרֵי הַפּוּרִים הָאֱלָה וְגַנְכָּתָב בְּסֶפֶר: (פ)

And Esther's ordinance validating these observances of Purim was recorded in a scroll.

10

וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אֶחָשְׁוּרֹן [אֶחָשְׁוּרֹן] מִס עַל־הָאָרֶץ וְאֵי הַיָּם:

King Ahasuerus imposed tribute on the mainland and the islands.

We use cookies to give you the best experience possible on our site. Click OK to continue using Sefaria. Learn More. OK

210810

ישלח ספרים אל כל היהודים כו' דברי שלום ואמת לקיים את ימי הפורים האלה בזמניהם כו'. ודרשו ז"ל זמנו של זה לא כזמן של זה, זמנים רבים תקנו להם י"א י"ב י"ג לכפרים. וביבמות פ"ק רמי ריש לקיש הא כתיב לא תtagודדו לא תעשו אגדות יעוש' במסקנא, ופרשו הראשונים, עיין בריטב"א, דאיתני שיק לא תtagודדו דוקא, כגון צרת הבית שב"ש מחייב לה ביבום וב"ה פוטרין, נמצא דעת צרת הבית של ב"ש היו ב"ה אומרין שהיא אשת אח והולד ממזר, וכן על של ב"ה היו ב"ש אומרים שהיא שומרת ים שניסת לשוק, דפלייגי בזה,دلמר לא هو דברי ב"ה אמרת וצריכין לחזור מהוראתן ולמר לא הוא דברי ב"ש אמרת ושיך בל תtagודדו, אבל כאן ב מגילה הלא כו"ע מודו לבני כפרים בעו למקרי ביום הכנסתה, לבני כרכימ בט"ז ובני עירות ב"ד, ולכללהו כדין עברי, וזה תירוץ מספיק, וכעין זה כתוב הרاء".
וקוטב הסברא, אם חד מנהון הוא שקר לדברי חבריו או יהיה מחלוקת גדול בישראל וייעשו התורה כשתיה תורות, אבל כאן שלכל אחד חבריו עושה כדין האמיתி מי שיק כאן לא תtagודדו [ועיין שם ביבמות עפ"כ לא נמנעו משום שנאמר והאמת והשלום אהבו יעוש' היטב], וזה שאמר וישלח ספרים כו' דברי שלום, שייהיה שלום לכלם, ואמת שככל אחד עושה כהאמת לקיים את ימי הפורים האלה בזמניהם, היינו בזמנים רבים שתקנו להם דיליכא משום בל תtagודדו ודוק".

לקיים את ימי הפורים האלה בזמניהם. יתרון כי אצל העמים מונין היום יום ולילה
וא"כ היה הנס ביום י"ד ולילה של אחריו וכן למועדין, וגזרת המן היה ביום י"ג
ולילה של אחריו, רק אצל דת ישראל היום הולך אחר הלילה, שכן שלח ספרים
לקיים את ימי הפורים האלה בזמניהם של היהודים שהיום הולך אחר הלילה. וכך
אמר בירושלים מסעודה פורים שחול בשבת מאחרין בלבד ט"ז שהמנוחה היה בו אז
ולא שיד על זה לא יעבור כמו דפרישית, ועיין ר"ז פ"ק שם. רק שלח באגרת
הפורים השנייה לעשות כפי כל הזמנים של היהודים שתחלתו מן הלילה ודברי
האומות. שצומחות אסתור היה לילה ויום. בו צומחות דברי קבלה הוא לילה ויום

We use cookies to give you the best experience possible on our site. Click OK to continue using

Sefaria. Learn More. OK

מלכות וגוי ואח"כ **לייהודים היה אורה ושמחה וששון ויקר** .

(ירושלמי ברכות פ"ח ה"א)

אורה ושמחה וגוי. א"ר יהודה, אורה זו תורה, וכן הוא אומר (משליו ו:כ"ג) ותורה
אור, שמחה זה י"ט, וכן הוא אומר ושמחה בחג, שונה זה מילה וכן הוא אומר
(תהילים קי"ט:קס"ב) שש אני על אמרתך ט, ויקר אלו תפליין וכן הוא אומר (פ'
תבא) וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא عليك ויראו מך, ותניא, רבבי אליעזר
הגadol אומר אלו תפליין שבראש ט.

(מגילה ט"ז ב')

9-31

בזמניהם. מגילה נקראת ב"א, ב"ב, ב"ג, ב"ד, בט"ז באדר, מנא הני מיל', דאמר קרא בזמניהם – זמנים רבים תקנו להם חכמים, ואימה ט"ז ו"ז – ולא עבר כתיב (פסוק ב"ז) ע.

(מגילה ב' א')

10:3

ורצוי לרוב אחיו. לרוב אחיו ולא לכל אחיו, מלמד שפרשו ממנו מקצת סנהדרין

(מגילה ט"ז ב')

דרש טוב לעמו. עיין לעיל פרשה ב' פסוק י"א בדרשה לדעת את שלום אסתר.

We use cookies to give you the best experience possible on our site. Click OK to continue using Sefaria. Learn More. [OK](#)

על-ספל דברי הימים למלך מי ופרק: וְכֹל-מַעֲשָׂה תִּקְפֹּו וְגַבְּרוֹתָו וְפִרְשָׁת גָּדְלָת מֶרְדָּכָי אֲשֶׁר גָּדְלוּ הַמֶּלֶךְ הַלֹּוֹא-הָם כִּתְבוּבִים

All his mighty and powerful acts, and a full account of the greatness to which the king advanced Mordecai, are recorded in the Annals of the Kings of Media and Persia.

כ' | מִרְדָּכַי הַיְהוֹדִי מִשְׁנָה לְמַלְךָ אֶחָשְׁוֹרֹזֶשׁ וְגָדוֹל לִיהוֹדִים וְרָצַוי לְרַב אֶחָיו הַרְשָׁתָן טֻבָּעָמוֹ וְרַב שְׁלוּם לְכָל-זָרָעוֹ:

For Mordecai the Jew ranked next to King Ahasuerus and was highly regarded by the Jews and popular with the multitude of his brethren; he sought the good of his people and interceded for the welfare of all his kindred.

Second Version of Ibn Ezra on Esther 9:31:1

9:30

וישלח. מרדכי בטהלה:

דברי שלום. שהם אוחבי שלום ישראל כאשר יקימו מה שגוזרו על נפשם אז יהיה בינם שלום ויעשו דבראמת לשמר היזא מפיהם:

9:31

costs $\int \rho c$

וטעם כאשר קיים עליהם מרדכי פעמיים, והנה ישראל התענו בתחילת בנין, ווחכמים ז"ל תקנו התענית ביום הפלג, أولי בקבלה היה שהתענו ישראל ביום י"ג, וואין טעם דברי הصومות על ג' ימים שהתענו רק הטעם על ד' הصومות שהם צום הרביעי וצום החמישי וצום ז' וצום הי' כי נביא לא צוה שיתענו רק הם קבלו על

We use cookies to give you the best experience possible on our site. Click OK to continue using

Sefaria | Learn More. OK

רְבָבָה וְרַבָּה בְּנֵי

א. קריית חכמיה. במתנה מזוין ערך מכריה
טערם. והבטים דודען שזאת תקנת
הגבאים. וכל דודען בראויין אשוט ונטש [א] וברם
ועכרים טשרוינן. וטאנן את קראטס גראות.
ווארלו [ב] כוננים בעבורן מיטבלין עכזרין וגאון
לטשטע קרא מילעה. בן מיטבלין גולדס טראומן טראומן

ע"ב לא קשיא כאן ב亨נוכה ובפורום. וא' קשייא
וכיוון דבחנוכה לא בטלה מגילת תענית
היאר מתענין ביג' שהוא לפני הפורים. איכא
למיימר ממשום דהויך דבר קבלה ודבר קבלה
בדבורי תורה דמו והויל' כשבות וימים טובים
שהן עצמן אסורים ולפניהם ולאחריהם מותרין;
מימות טוריא ואיליד לא אשויו טוריא וטיריא

תְּפִירָה מִלְּגָדָה כַּרְמֵל אֶלְעָזָר

העניקה מטה' טולקן לאט ונס מה קומפלקס צין מוכן למיט
למיון קלייה נגי' נטיש כל נמבל מילוק צ'ז' (ט) וכלהם דורי נס'ג' חיט
ונ- נג'ה לארכא מפרטים וטכני סנקטיס. מולחים ייח' חיט' האטיס וכפטטו
לעטנטה' ראט' נאלין ומיאו' לפ' (ט) כל טופטם ולח' קיד' וו'ג' זו'ג' נאיס'
ח' חי'יט כק'יה'ה כה'ק'יס מה'ט טולקן צין נמ'ו'ט נט' ולח' טפס' הילק'
כ' זין ק'יה'ה נל' מטוט' זו'ג' וט'ק' (ט) צ'ה' נג'י' נט' מלה' קד' נט' זט' זט' זט'
ד' דמ'ל'ה' נט' וכמ'ט' כטוט' וט'ק' נג'י' מלה' קד' טפס' דכל' זט' זט' זט'
ח' חי'יך' נט' וכמ'ט' כטוט' נט' למי'יכ' נט' נט' זט' זט' זט'
מ' ח' חי'יך' נט' נט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט'
טו' ז' נט' זט'
ב' ז' נט' זט'
ג' ז' נט' זט'
ה' ז' נט' זט'
ו' ז' נט' זט'
כ' ז' נט' זט'
ט' ז' נט' זט'
ע' ז' נט' זט' זט'

לעג ניכר איזה

א人民日报 נחטף ותענית ביד וכפת' לבני כוכבים ועירות שתוין
אסירות בשניין ותגשים מענות בהם שבלן עונת כאחת ומיטוחה
תשכבות כף אל אבל לא מקוננת שחאה את סדרות וטל'
עונת אעריאון נCKER הפט לא מענות ולא מטבחות ר'ת
כתבתי אם ייל נצ'יזוק הרין וקידיש: כתוב בשאלות שאם מת
ל' מות בפורים אמר להפטינו ולא נהוג אבילות ואם מת קודם
טורים ופצע טפיים בתוך ? בטול מסנו נירת ז' ודוקא טורים
אבל חנוך ור'יך אין מובלין האבלות אלא שעון טפסידין בתן
הר'ים מוטונברוק כתוב (^ט) שעון מובלין האבלות ומ'ם אין
אבלות נזח בהם לא ביד ולא בתז' אלא דברים שכגנעה ולהאר'
שיטמפל בכית הדאבל בילד טוריים ולך לב'ה לטעמו טקייא מניל
חויב לשלוח מנות (^ט) ובע' שאייט מטאבל בתן עליין לו וטשליט
אבלות אח'יך ו'יא של'א, ולך הדאבל לב'ה אלא יקיא המנייה
בכיתו וכן חוץ לא ילק לב'ה (^ט) אלא וקראי המנייה בתה וא' ול'
כתב' כרכבי ו'ר'ס מוטונברוק

四

fp for 510

כתב

כאנַף הַגְּדוֹלָה עֲמָקָה

ט' ב' כ' ה' ת'ג

ב) זהנה דיעיס חנו צנ' ג' מומך ממחכים כ"מ, נלעט הינה כ"מ
ע"ג זמקוכה ל"ה-פ"ג ול"ז ע"ג וכעילוין ל"ז ע"ה ומונגליין
נפקה הנמנקן פ"ס ע"ב ועין כסופ' נקבעות הלאנו, והוא עין מローン
ומומום וטכניון נמיינ' נמיינ' נמיינ'.

כל מוכה ונטילם ידיים וכדומה, טהס לנטילים
בשעת נסיגתו. בימיות קדומות במורבה ניטלה:

ב מלחין וכמ' נאקיינו נמלומן ווועגן, מאה דוחני נט' צייר כל מומיפ', כי הטעלה נמנה

רchrom נחכמים למקומן מכך הון נכס ועזה ע

בְּלֹגִי הַלְמָדָנוּסִי טִיחַה וְהַכְלָלָה וְהַ
אֲרֵבָה הַדְבָרִים מִבְּלָעָן הַזָּהָר מִינָן כְלָלָה

ווקף נמוך במליצה הומפה. וgas

למי הוווחת ארתקה רודה רודה
ר' נאה גהיג'ה פ'

(א-ב) והנה השלים התוכחות כהה שהחודיע אותן שגרמו
abhängigם רעה על עצם, וגם עליו גרמו עונש שלא יעברו
לאור, אבל הם הבנים יעדבו וירשו אותה אם לא יהיה כאבותם
דור סורר ומורה¹, וכן יתחיל עתה להזירם בכללי המצוות
שלא יוסיפו עליהם ולא יעורו מהם. לא תוסיפו, "כגון חמש
פרשות בחפליין, חמשה מינין בולוב, חמיש ציציות, וכן לא
תגנעו", לשון רשי". וכך אמרו בספרי², מניין שלא תוסיף
על הלולב ועל היצית תלמוד לומר: לא תוסיפו, מניין
שאין פוחתים מהן תלמוד לומר: לא תגרעו, מניין שם פתח
יברך ברכת כהנים לא יאמנה הואייל ופתחתו לברך אומר
ה' אלוי אבותיכם יוסף עלייכם (עליל' א ז), תלמוד לומר: לא
הרבכ', אפילו דבר לא תספיק עלייו. אבל לא באלה בלבד אמרו
אלא אף היישן בסוכה בשםינו בכונתו³ לוקה, כמו שמצויר
במסכת ריש השנה⁴, וכן אם עשה החג ששה עובר בלואו
זהה⁵. לפדי דעתך אפילו ברא לעשות מצוה בפני עצמה כגון
עשה חוג בחודש שברא מלכו כירעומ⁶, עובר בלאו, וכך אמרו
לעין פראה מגילה⁷, מאה ושמנהים נבאים עמדו להם לישראל
ולא פחתו ולא הוסיפו על מה שכחוב בתורה אפילו אותן אהובות
חוץ. מפרקא מגילה מא' דרוש וכור', ובירושלמי⁸, שמנהים
וחמשה זקנים ומהם כמה⁹ נבאים היו מצטערים על הרובב
אמון כתוב אלה. המצוות אשר צה, ה' את משה (ויקרא
כד ל), אלו המצוות שנצטו מפי משה, כך אמר לנו משה וא' ז
نبיא אחר עתיך לחדרך וברך לכם, ומדרכך ואשתור רוצחים לתחז
לט דבר, לא זו משפט נושאין תועגין בדבר עד שהאר הקב'
עיניהם וכך¹⁰. הרי שהיתה המזווה הוו אסורה להם, א' כי ה'
בכל לא תוסיפ עליין, אלא¹¹ שלא למדנו למוסיף על פי נביא
אלא מן הכתוב שמר אלה המצוות, אין נביא רשאי לחדר
בעזרות¹² וכירעא בהן, זו היא מצווה מן התורה ובכלכ' שי
שם מושם הגדר הוה ואינן מפי הקב' בתורה;

וְכַיִתָּה אֲמִיכָה כֵּן קָרְבָּנָה מִלְחָמָה וְאַקְטָן
בְּכָל וְמִלְחָמָה וְאַקְטָן יְהוָה. כְּלֹמֶר יְהוָה נָגָדָה מִלְחָמָה וְאַקְטָן קָרְבָּנָה בְּכָל וְמִלְחָמָה
בְּכָל לְגַםְיָהן: ("לְגַםְיָהן") נָמָטוּ. עֲנוֹדוּ עַלְיָהן תְּמִינָה לְמִזְבֵּחַ
בְּכָל חַיָּה לְסַתְּרָה וְכַיִתָּה מִסְפֵּד שָׁקָר וְפָרָאָר לְכָבִיס: חַזְקָה מִלְחָמָה
וְאַס מִלְמָדָר לְמַטָּלה כְּכָל פְּקָדָה וְגַנְיָהָס הַכְּלָל צִימָה מִלְדָלָה זוֹ חַגִּי
וְכַיִתָּה וְנוֹלְגָהָי: מִפְּדוֹת לְמִלְחָמָה. תְּוֻרָה אָוֹר